

عنوان مقاله:

الگوهای بخشش در روان درمانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مطالعات بین رشته ای در مدیریت و مهندسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حوریه محمدی - گروه روان شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

پریناز بنی سی - گروه روان شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

بخشش به عنوان فرآیند پیچیده شناختی، رفتاری و عاطفی تشریح می شود که در آن عاطفه و قضاات منفی نسبت به خطاکار کاهش و انگیزش های صلح آمیز افزایش می یابد. مداخله مبتنی بر بخشودگی تاثیر معناداری بر افزایش کیفیت زندگی و مولفه های آن (سلامت جسمی، سلامت روان، روابط اجتماعی و سلامت محیطی) در مادران کودکان مبتلا به اوتیسم داشته است. همچنین مداخله مبتنی بر بخشش درمانی تاثیر معناداری بر سلامت عمومی و مولفه های آن (اضطراب و بی خوابی، نارسانکش وری اجتماعی، افسردگی و نشانه های جسمی) در مادران کودکان مبتلا به اوتیسم داشته است. بنابراین می توان از آموزش برنامه بخشودگی برای افزایش کیفیت زندگی و سلامت عمومی مادران کودکان مبتلا به اوتیسم استفاده کرد. در این نوشتار به بررسی الگوهای بخشش شامل رویکرد ورثینگتون، رویکرد رای، رویکرد لوسکین، رویکرد مبتنی بر مصالحه سایپولسکی و وال و انواع بخشش پرداخته، مدل مفهومی بخشش تبیین و بر اساس گزارش پژوهش، ضمن تبیین نتایج، پیشنهادت مبتنی بر پژوهش ارائه شده است

کلمات کلیدی:

بخشش، الگوهای بخشش، روان درمانی، اوتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/883158>

